

GỖ CHÚT TÌNH VỚI HUỖ

Con đường đi , hoá thành sông
Đông ruộng trống xoá mênh mông biển hồ
Những dòng nước cuộn xô bờ
Mưa gào gió thét thẩn thờ lo âu
Mây chùng xuống thấp rầu rầu
Trời đen mờ mịt một màu tang thương
Vài chiếc ghe nhỏ ngoài đường
Trong nhà dọn dẹp ghế giường ngổn ngang
Nhìn trời lòng thật hoang mang
Nước dâng lên mãi nát tan cõi lòng
Trời đổt sao khiên long đong
Bao nhiêu vật dụng chót chót lên nhau
Cầu cho con nước xuống mau
Điện thì “ cúp ” đã từ lâu rồi mù
Người thì mệt mỏi gật gù
Dựa lưng trên ghế tù mù lết lây
Nếu ăn biết chỗ nào đây ? !
Đành nhai sống gói mì này qua đêm
Nước phở chنگ thầy bậc thẳm
Trong nhà bị bõm lội rêu cở người
Cây vườn bõm dập kém tươi
Lầu bậu rác rưởi và rươi quanh nhà
Vì rứa Huỷ phải lo xa
Phòng khi bão lụt có mà miếng ăn
Nhìn quê hương thật bần khổ
Biết bao suy nghĩ làm rã bót buồn ? !

Võ Thời 11- 10 – 2020

